

Sygn. akt III RC 902/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Kawecki

Protokolant p.o. sekr. sąd. Nicola K.

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2023 r. w Toruniu,

na rozprawie

sprawy z powództwa: małoletniego A. S. (1) działającego przez matkę A. N.

przeciwko: A. S. (1)

o: podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego A. S. (1) alimenty na rzecz małoletniego A. S. (1), w miejsce ustalonych w kwocie 500 zł miesięcznie na mocy wyroku z dnia 31.08.2015r. w sprawie (...) (...), w kwocie obecnie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 22.11.2022r., płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego A. N., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat,

II. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu,

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 902/22

UZASADNIENIE

A. N. działając w imieniu małoletniego powoda A. S. (1) w dniu 22 listopada 2022r. wniosła pozew przeciwko A. S. (1) domagając się podwyższenia alimentów zasądzonych od pozwanego wyrokiem (...) z dnia 1 czerwca 2016r. w sprawie (...) na rzecz małoletniego powoda A. S. (1) z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 800 zł miesięcznie, płatnej do rąk matki małoletniego A. N., do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia wniesienia powództwa, wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu A. N. wskazała, że małoletni A. S. (1) urodził się w dniu (...) jako syn A. N. i A. S. (1), który uznał małoletniego powoda przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w I. w dniu 2 czerwca 2010r.

Na mocy wyroku (...) z dnia 1 czerwca 2016r. zasądzono na rzecz małoletniego powoda od pozwanego kwotę 500 zł miesięcznie tytułem alimentów poczynając od dnia 13 maja 2015r. płatną do rąk matki małoletniego powoda – A. N. do dnia 10-tego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat. Pozwany wywiązuje się z tego obowiązku.

A. N. wskazała, że (...) małoletni A. S. (1) rozpoczął edukację szkolną, zaś w 2020r. zaczął uczęszczać na zajęcia dodatkowe z (...). Zajęcia dodatkowe małoletniego powoda wiązały się z dodatkowymi kosztami jego utrzymania. W sezonie 2020/2021 roczna składka za zajęcia wynosiła 1720 zł, obóz sportowy – 1250 zł, zakup sprzętu – 600 zł,

wyjazdy na turnieje – 500 zł, co daje kwotę 4070 zł rocznie. Pozwany wpłacił jednorazowo kwotę 170 zł w styczniu 2021r. na zakup (...) oraz dał małoletniemu kwotę 50 zł na obóz sportowy.

W sezonie 2021/2022 roczna składka wynosiła 1720 zł, obóz sportowy – 1450 zł, zakup obuwia – 200 zł, (...) – 240 zł, (...) 90 zł, wyjazdy na turnieje – 300 zł, co daje łączną kwotę 3900 zł rocznie. Pozwany nie partycypował w tych kosztach, dał małoletniemu kieszonkowe w kwocie 100 zł.

Podkreślono, iż w 2021r. małoletni przystąpił do Pierwszej Komunii Świętej. W związku z tym matka małoletniego poniosła koszty w wysokości 2.500 zł. Pozwany przekazał A. N. kwotę 200 zł.

W czerwcu 2022r. powód przeprowadził się do nowego wynajmowanego mieszkania, co wiązało się z przygotowaniem pokoju dla małoletniego. Koszt wyposażenia pokoju wyniósł 2.500 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał powództwo małoletniego A. S. (1) do kwoty po 600 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że małoletni jest pod opieką pozwanego nawet ponad 100 dni w ciągu roku. W pierwszym kwartale 2023r. małoletni był u pozwanego przez 22 dni, zaś w miesiącach wakacyjnych jest to od 14 do 16 dni. w każdym miesiącu, w zależności od ustaleń.

Podczas rozprawy w dniu 9 sierpnia 2023r. strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił co następuje:

Małoletni A. S. (1) urodził się (...) i jest dzieckiem pochodzącym ze nieformalnego związku (...). Pozwany uznał ojcostwo przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w dniu 2 czerwca 2010r.

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 8/

Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2015r. wydanym w sprawie (...) podwyższył rentę alimentacyjną należną od pozwanego A. S. (1) na rzecz małoletniego A. S. (1) z kwot po 425 zł miesięcznie ustalonych ugodą zawartą przed (...) w sprawie (...) z dnia 12 października 2011r. do kwot po 575 zł miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-tego po 575 zł miesięcznie, poczynając od dnia 13 maja 2015r. do rąk matki małoletniego – A. N. z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat.

Na skutek zażalenia A. S. (2) od wyroku (...) z dnia 31 sierpnia 2015r. w sprawie (...) (...) zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 o tyle, iż zasądzoną kwotę podwyższonej renty alimentacyjnej w wysokości 575 zł miesięcznie obniżył do kwoty 500 zł miesięcznie.

/dowód: akta (...) (...)/

Wówczas małoletni A. S. (1) miał (...)lat. Rozpoczął naukę w szkole podstawowej.

A. N. miała wówczas (...) lat i szukała pracy. Była zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłki. Oprócz małoletniego A. miała na utrzymaniu córkę M., która miała wówczas (...) lata. A. N. prowadziła wspólne gospodarstwo domowe z ojcem małoletniej M., który pracował zarobkowo.

A. S. (1) miał wówczas (...) lat. Z wykształcenia był technikiem mechaniki eksploatacji pojazdów samochodowych. Zasądzone wcześniej alimenty płacił regularnie. Pozwany wówczas mieszkał wraz z matką oraz pracował dorywczo. Jego miesięczne wynagrodzenie wynosiło od 800 do 1100 zł miesięcznie. Matka pozwanego była emerytką.

/dowód: akta (...) (...)/

Obecnie małoletni A. S. (1) ma (...) lat i jest uczniem (...)klasy publicznej szkoły podstawowej. Na wydatki związane ze szkołą składają się: ubezpieczenie – 40 zł rocznie, wyjazdy –ok. 450 zł rocznie, kurs angielskiego – 850 zł miesięcznie, składka szkolna – 100 zł rocznie. Matka małoletniego otrzymuje świadczenie z programu D. Start w kwocie 300 zł.

Małoletni powód osiąga bardzo dobre wyniki w nauce. Posiada średnią ocen na poziomie ponad 5,2, wobec czego będzie ubiegał się o stypendium.

Na książki dla małego syna A. N. wydaje ok. 300 zł rocznie.

Małoletni A. uczęszcza obecnie na zajęcia sportowe oraz wyjeżdża raz w roku na obóz sportowy – obecnie trenuje(...). Koszt takiego obozu wynosi 1300 zł. Dwa razy w tygodniu ma dodatkowe zajęcia sportowe z piłki ręcznej. Koszt składki wynosi 100 zł miesięcznie. Dodatkowo matka małego musiała zakupić mu odpowiedni strój, obuwie oraz piłkę. Wcześniej małoletni uczęszczał na dodatkowe zajęcia (...), jednak obecnie chodzi wyłącznie na (...).

Małoletni chodzi na prywatne wizyty do ortodonta oraz do stomatologa w szkole. Koszt wizyty u ortodonta wynosi 200 zł, zaś wizyty u stomatologa 150 zł. Wizyty są co do zasady raz na dwa lata.

Małoletni A. nosi również okulary korekcyjne. Koszt zakupu okularów wraz z wizytą u okulisty wyniósł 624 zł. Następną wizytę będzie miał w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia.

Na pozostałe miesięczne wydatki dla małego A. N. przeznacza: 50 zł na fryzjera, 600-900 zł na wyżywienie, 1200 zł rocznie na odzież i obuwie, ok.160 zł miesięcznie na leki. A. N. ponosi również koszt serwisu roweru małego w kwocie 250 zł rocznie. Ponadto kupiła małowemu powodowi rolki za kwotę 300 zł, kask 100 zł oraz ochraniacze 100 zł.

U małego A. zachodzi podejrzenie (...). Leczenie będzie się wiązało z dodatkowymi kosztami utrzymania.

A. N. co dwa lata kupuje synowi telefon komórkowy. Koszt ostatniego wyniósł 1.200 zł. Dodatkowo opłaca koszt abonamenty w kwocie 45 zł miesięcznie.

Małoletni otrzymuje kieszonkowe od matki A. N. w wysokości po 50 zł miesięcznie.

Małoletni powód utrzymuje regularny kontakt z ojcem. Kontakty zostały ustalone w dwa weekendy w ciągu miesiąca, tydzień ferii zimowych, dwa tygodnie w lipcu oraz sierpniu oraz w święta.

A. N. ma obecnie (...) lata, mieszka wraz z synem A. S., córką M. oraz siostrą w wynajmowanym mieszkaniu w T. przy ul (...). Koszt utrzymania mieszkania wynosi ok. 2288 zł miesięcznie, dodatkowo A. N. ponosi koszt opłaty za prąd – 200 zł co dwa miesiące oraz opłatę za internet – 50 zł miesięcznie.

Mieszkanie przy wynajmowaniu było puste. Koszt urządzenia pokoju małego A. wynosił ok. 2.500 zł.

A. N. prowadzi własną działalność gospodarczą, zjamyje się m.in. (...). Jej dochód wynosi ok. 5.000 zł miesięcznie i jest zależny o ilości zleceń w ciągu miesiąca. Posiada samochód marki A. (...), rocznik 2004.

Na swoim utrzymaniu A. N. ma jeszcze córkę – M., której koszty utrzymania zbliżone są do kosztów utrzymania małego powoda. Córka A. N. ma zasądzone alimenty w kwocie po 1.500 zł miesięcznie.

A. N. otrzymuje na małego A. S. (1) świadczenie wychowawcze 500+.

/dowody: potwierdzenia przelewów – k. 9-27,

zeznania A. N. – k. 50-50v/

A. S. (1) ma (...)lat. Obecnie jest osobą bezrobotną. Poszukuje pracy. Nie jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Od 2-3 lat nie może znaleźć zatrudnienia. Wcześniej pracował jako magazynier, w gazecie jako redaktor, następnie był referentem w urzędzie pracy, a następnie pracował przy szkoleniach dla osób bezrobotnych. Pozwany z zawodu jest technikiem mechanikiem, jednakże nigdy nie pracował w wyuczonym zawodzie.

Pozwany zamieszkuje waz z matką, która pomaga mu w utrzymaniu. Matka pozwanego również uiszcza alimenty dla małoletniego powoda. Alimenty należne małoletniemu A. są płacone regularnie.

A. S. (1) jest zdrowym mężczyzną, ma problemy z barkiem. Nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy.

/dowody: zeznania A. S. (1) – k. 50v-51.

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, zeznań matki małoletniego powoda – A. N. i pozwanego A. S. (1) oraz na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach (...) (...).

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd co do zasady uznał za wiarygodne zeznania matki małoletniego powoda oraz pozwanego w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Były one bowiem rzeczowe, dokładne i logiczne. Sąd miał jednak na uwadze, że każda ze stron oceniała sytuację w sposób subiektywny i starała się przedstawić ją w sposób jak najbardziej korzystny w kontekście toczącego się procesu.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny na podstawie zebranego i powyżej ocenionego materiału dowodowego Sąd uznał, że powództwo małoletniego M. S. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przepis art. 135 § 1 k.r.o. wskazuje przy tym, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie natomiast z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Małoletni powód powinien mieć zaspokojone usprawiedliwione potrzeby, czyli takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu, itp. Katalog owych potrzeb jest sprawą indywidualną. W przypadku obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci zakres wzajemnych uprawnień i obowiązków alimentacyjnych wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez te osoby potrzeb ekonomicznych, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej. Usprawiedliwione potrzeby ich dzieci nie mogą być określane na poziomie elementarnym, lecz takim, jaki odpowiada stopie życiowej rodziców. Usprawiedliwione potrzeby dotyczą środków utrzymania i wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny. Ich zaspokojenie bowiem polega na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia, pielęgnacji w chorobie, itp. Zaspokojenie potrzeb dziecka w zakresie wychowania następuje przez zapewnienie mu nie tylko środków materialnych, lecz także troski o jego rozwój fizyczny i umysłowy oraz przygotowanie go do samodzielnego życia w społeczeństwie. Z art. 128 k.r.o. płynie dyrektywa, by realizować zaspokajanie potrzeb w zakresie wychowania adekwatnie do wieku dziecka, zdrowia, jego uzdolnień, rodzaju szkoły i profilu klasy, do której uczęszcza, itp., a zatem dostarczyć mu tego wszystkiego, co jest potrzebne do jego fizycznego i umysłowego rozwoju, a więc zapewnienie pielęgnacji i pieczy, odpowiedniego wykształcenia, przygotowania do życia w społeczeństwie, rozwijania zainteresowań kulturalnych i uzdolnień. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne

zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54). Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W sprawie nie ulegało wątpliwości, że małoletni powód nie ma majątku, który przynosiłby dochód przeznaczony na jego utrzymanie. A zatem obowiązek utrzymania małoletniego A. S. (1) spoczywa na jego rodzicach, z uwzględnieniem ich możliwości zarobkowych. Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego syna w postaci: zakupu żywienia, ubioru, części opłat mieszkaniowych za mieszkania, w którym przebywa oraz innych wydatków niezbędnych do jego prawidłowego rozwoju i wychowania.

Ponadto, jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 czerwca 1965r. (I CZ 135/64, niepublikowanym, zawartym w bazie orzeczeń (...) pod numerem (...)) dłuższy upływ czasu, a przez to i wzrost potrzeb dziecka wynikający z jego starszego wieku, stwarza podstawę do podwyższenia alimentów. Małoletni powód ma obecnie (...)lat i uczy się w (...) klasie szkoły podstawowej. Ponadto uczęszcza na zajęcia dodatkowe z (...) oraz obozy sportowe.

Potrzeby małoletniego powoda nie są obecnie zaspokajane bieżącymi alimentami ze strony pozwanego A. S. (1). Biorąc pod uwagę usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda oraz zakres możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego Sąd uznał, iż kwota po 800 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniego będzie adekwatna do jego usprawiedliwionych potrzeb oraz możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego.

Ocena materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że obecnie w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego znajduje się płaćcie po 800 zł miesięcznie alimentów dla syna A. S. (1) tytułem finansowania części usprawiedliwionych wydatków związanych z jego utrzymaniem. Wprawdzie pozwany aktualnie jest osobą bezrobotną, nie ma stałej pracy, nie oznacza to jednak, by nie miał on możliwości zarobkowych.

Należy też wskazać, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (por. Henryk Haak, Obowiązek alimentacyjny, Komentarz Toruń 1995, s. 118-119).

Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że jego wykonywanie stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Nie znajdują w tym zakresie usprawiedliwienia twierdzenia pozwanego, iż nie może znaleźć zatrudnienia od około 2-3 lat. Jest okolicznością powszechnie znaną, iż obecny poziom bezrobocia jest najniższy od kilkunastu lat, obecny rynek pracy jest rynkiem pracownika i to obecnie pracodawcy poszukują pracowników do wykonywania prac w różnych zawodach.

Zauważyć należy, że pozwany jest zdrowym mężczyzną w sile wieku, ma obecnie (...) lat. Jest zdrowy, ma wyuczony zawód technika mechanika, pracował zarobkowo jako redaktor w gazecie, był referentem w urzędzie pracy, a także zajmował się szkoleniami dla osób bezrobotnych, zatem w ocenie Sądu, przy dołożeniu należytej staranności jest w stanie znaleźć dla siebie stałą pracę i uzyskać wynagrodzenie przynajmniej na poziomie obecnego minimalnego wynagrodzenia za pracę wynoszącego od 1 stycznia 2023 r. - 3490 zł brutto, a od 1 lipca 2023r. - 3600 zł brutto. W

ocenie Sądu uzyskanie pracy z wynagrodzeniem ok. 2700 zł netto nie powinno pozwanemu przysporzyć większych problemów.

Nie ulega wątpliwości, że pozwany musi ponosić wydatki na swoje utrzymanie, ale prócz małoletniego syna A. nie ma on innych dzieci na utrzymaniu i biorąc pod uwagę jego możliwości zarobkowe jest on w stanie płacić alimenty dla syna po 800 zł miesięcznie.

Z powyższych względów, mając na uwadze całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd doszedł do wniosku, że alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniego A. S. (1) leżą w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. Przy określeniu możliwości zarobkowych pozwanego na poziomie ok. 2700 zł netto słusznym staje się odwołanie pozwanego do wyroku Sądu Najwyższego (wyrok SN z 20.01.1972r., III CRN 470/71) zgodnie z którym górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji.

Wobec powyższego przy wykorzystaniu swych możliwości majątkowych i zarobkowych A. S. (1) jest w stanie opłacać zasadzoną kwotę alimentów i utrzymać się bez popadnięcia w niedostatek. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie, że pozwany utrzymuje regularne, stosunkowo częste kontakty z synem, zatem okresowo małoletni powód przebywa i na jego utrzymaniu.

Dodać należy, że wydatki powyżej kwoty 800 zł miesięcznie powinny być finansowane przez matkę małoletniego – jako drugiego z rodziców – albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnej sytuacji materialnej.

Sąd brał pod uwagę fakt, iż to na A. N. spoczywa ciężar osobistych starań o jego utrzymanie i wychowanie i poprzez to spełnia ona również swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego powoda. Bez wątplenia zakres osobistych starań A. N. o utrzymanie i wychowanie małoletniego A. S. (1) jest dużo większy niż starań o powyższe przez pozwanego.

Inne potrzeby małoletniego powoda, wykraczające poza zakres jego usprawiedliwionych potrzeb, np. wyjazdy wakacyjne, zajęcia dodatkowe - matka powoda ma możliwość opłacania ze świadczenia wychowawczego 500 +.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o pomocy państwa w wychowaniu dzieci celem świadczenia wychowawczego jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych.

W świetle przepisu art. 135 § 3 pkt. 3 k.r.o. świadczenie wychowawcze z programu 500+ nie ma wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych. Przy czym w ocenie Sądu przepis ten należy interpretować w ten sposób, że świadczenie wychowawcze 500+ dla dziecka na jego wychowanie i zaspokojenie jego potrzeb, nie wpływa na zakres obowiązku alimentacyjnego żadnego z rodziców, ani ich możliwości zarobkowe i majątkowe, co oznacza, że fakt otrzymywania na dziecko 500 zł z pomocy społecznej nie zwalnia żadnego z rodziców od swojej części uczestniczenia w kosztach utrzymania dziecka. Ponadto nie wlicza się tej kwoty do dochodów rodziny (bowiem ma ono tylko jeden cel, to jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych). A zatem wypłacanego świadczenia wychowawczego rodzicowi, pod którego opieką pozostaje dziecko, nie zalicza się jako dochodu tego rodzica, mającego wpływ na jego (tego rodzica) zakres świadczenia alimentacyjnego wobec dziecka.

Wskazać przy tym trzeba, że zarówno w ustawie jak i w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym użyto tego samego pojęcia „zaspokojenie potrzeb dziecka”, a zatem zdaniem Sądu oznacza to, że ustalając obowiązek alimentacyjny Sąd nie może pominąć faktu otrzymywania przez rodzica na dziecko 500 zł na potrzeby dziecka, bowiem potrzeby dziecka są ograniczone. Gdyby więc finansować wszystkie potrzeby dziecka tylko obowiązkiem alimentacyjnym każdego z rodziców to świadczenie 500+, nie miałyby być na co przeznaczone tzn. w zakresie potrzeb dziecka, bo potrzeby

dziecka byłyby w całości zaspokojone przez obowiązek alimentacyjny rodziców (i wówczas 500+ byłoby „czystym zyskiem” rodzica je otrzymującego).

Dlatego Sąd orzekając w sprawie wziął pod uwagę, że A. N. otrzymuje kwotę 500 zł na rzecz syna na częściowe pokrycie dodatkowych wydatków związanych z wychowywaniem syna, w tym zaspokojenie jego potrzeb życiowych (ponad te usprawiedliwione), ale nie uwzględnił tej kwoty jako dochodu matki małoletniego podczas ustalania jej zakresu świadczenia alimentacyjnego na rzecz syna.

Wobec powyższego dodatkowe potrzeby w zakresie rozrywki, wyjazdów wakacyjnych czy zainteresowań, a także koszty dodatkowych w razie potrzeby zajęć powinny być, zdaniem Sądu, zaspokojone ze świadczenia wychowawczego, którego celem jest właśnie zaspokajanie potrzeb małoletniego syna.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 128, 133 § 1 i 135 i 138 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji zasądzając od pozwanego A. S. (1) alimenty na rzecz małoletniego A. S. (1) w kwocie 800 zł miesięcznie, poczynając od dnia 22 listopada 2022r., tj. od dnia wniesienia pozwu, w miejsce ustalonych w kwocie 500 zł miesięcznie ma mocy wyroku z dnia 31.08.2015r. w sprawie (...) (...).

Kosztami sądowymi w sprawie obciążono Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu orzekając jak w punkcie II wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie punktu I wyroku został nadany z urzędu, na podstawie art. 333 §1 pkt 1 kpc.